

gen ved 2den Behandling, vilde blive mellem 60 og 70, men det ærede Medlem kunde ved at gennemgaa den nu foreliggende Opgjørelse af Folketællingen aldeles bestemt sige, hvor stort Tallet vilde blive. Jeg har gjort det op paa Grundlag deraf, og jeg skal senere hen nævne det; det vil neppe være stort større end Halvdelen af 70, saaledes som Forslaget foreligger for Diebliffet. Jeg skal indrømme, at jeg tror, at Lovforslaget er meget brugbart, selv om Antallet indskrænkes betydeligt, og jeg skal yderligere begrunde dette ved at omtale de Vndringsforslag, jeg har været med til at stille. Jeg nævner blot foreløbig som et Exempel paa den Overdrivelse, hvori den sidste ærede Taler gjorde sig skyldig, at han nævnte 60—70 istedetfor 47. Efter Lovforslaget, som det er vedtaget ved 2den Behandling, vil det paa Grundlag af den sidste Folketælling af 1ste Februar dette Aar efter min Beregning blive 47. (Ordføreren: 491) Ja, naar den ærede Ordfører mener 49, skal jeg ikke tvivles med ham derom. Jeg har kun fremdraget dette som et eneste Exempel paa Overdrivelsens overraskende Mangfoldighed. Jeg skal da derefter gaa over til at omtale det saakaldte Underændringsforslag Nr. 33, der er stillet af de to ærede Medlemmer fra Rjåge (Hørup) og Rolding (Berg). Jeg siger udtrykkelig „det saakaldte“, thi jeg har ikke før set noget Underændringsforslag, som er i den Grad indgribende. Jeg indrømmer, at formelt er det et Underændringsforslag, thi det er affattet saaledes, at et andet Vndringsforslag „skal ændres til Følgende“. Som bekendt, kan der efter Forretningsordenen kun stilles Vndringsforslag til 3die Behandling af 15 Medlemmer, og Meningen dermed er naturligvis at forebygge, at der kommer alt for indgribende Forslag frem i det sidste Diebliff. Jeg tror, at jeg har opfattet Forretningsordenen rigtig i saa Henseende, men enhver Ting kan naturligvis omgaa, og i dette Tilfælde er der til et aldeles underordnet Vndringsforslag, nemlig Nr. 32, som handler om, at det skal tillades den, der tiltales til Straf efter denne Lov, at lade de omtalte Værer undersøge i Laboratoriet, stillet dette saakaldte Underændringsforslag, saaledes at Vndringsforslaget Nr. 32 „ændres til Følgende“, og saa kommer: „§ 4 affattes saaledes“ o. s. v. hvilket ogsaa ser meget uskyldigt ud, idet dette synes at skulle træde istedetfor Lovforlaget § 4; men undersøger man dets Indhold, vil man se, at det er et helt nyt Forslag, der kommer frem her ved 3die Behandling. (Afbrudelse af Berg.) Ja, naar en af de ærede Forslagsstillere (Berg) siger, at det er rigtigt, saa vnderer det mig i desto højere Grad, at det er stillet. Jeg kan ikke indrømme det ærede Medlem, der begrundebe det, at det er nogen Umødelkommen, som der er viist, thi det kan dog ikke kaldes umødelkommen at indbringe et Forslag, som,

hvis det vedtages, i Grunden vil sprænge hele det Arbejde, som Udvalget nu har fiddet med og — jeg kan sige — arbeidet flittigt paa lige siden Slutningen af Oktober. Men jeg skal nu lidt nærmere omtale Enkeltighederne deri. Det er ikke bestemt, at Laboratoriet skal oprettes i Rjåbenhavn; men da den ærede Forslagsstiller udtrykkelig sagde, at det var Meningen, kan det vel ikke give nogen Banskfelijkheid. Men der staar, at det skal være et midlertidigt Laboratorium. Det forekommer mig meget mærkeligt at give en saadan Institution en midlertidig Karakter. Jeg venter, at den høitærede Justitsminister nærmere vil sige, hvorvidt noget Saadant kan lade sig gjøre. Skal det være et midlertidigt Laboratorium, ser jeg ikke, hvorledes man ret vel vil kunne komme af med det igjen, naar det først er oprettet. Der foreslaas dernæst ansat 3 Kemikere; men der bestemmes ikke Noget om, hvorvidt de skulle være sideordnede, hvilket man maa tro, eller om en af dem skal være Bestyrer for Laboratoriet. Fremdeles bemærker jeg, at Laboratoriet kun skal undersøge offentlig salbudte Levnetsmidler. Derved forekommer det mig, at Loven vil tabe en stor Del af sin egentlige Virkekræft, idet Lovforslaget gaar ud paa, at man ogsaa paa de tilbligere Trin skal kunne undersøge Levnetsmidler. Kun derved yder det tilstrækkelig Betryggelse. Disse Kemikeres Forretninger, hedder det videre, skulle nærmere bestemmes ved en af Justitsministeren affattet Instrux. Det Samme findes jo i et andet Vndringsforslag; men i det saakaldte Underændringsforslag er der ingen Bestemmelse om, at denne Instrux skal offentliggjøres, hvilket derimod er foreslaaet af Flertallet. At de omhandlede Kemikere kun skulle ansættes paa 3 Aar, forekommer mig ogsaa at ville medføre stor Banskfelijkheid, og jeg tvivler paa, at det vil være muligt at faae Kemikere af den Bessaffenhed, her er Tale om, til at gaa ind paa en saadan Ansættelse paa kun 3 Aar, thi det er noget ganske Andet end den Medhjælp for det udøvende Politi, som ellers er foreslaaet i Lovforlaget. Jeg skal ikke opholde mig ved saadanne Smaating, som at Forslagsstillerne ligesom byde Thinget Trods ved at bruge Ordet Diæter, uagtet Thinget nylig har udstemt det et andet Sted og gjort opmærksom paa, at det hedder Dagpenge. Med Hensyn til Medhjælpen gjælder noget Lignende, at den kun foreslaas ansat paa 3 Aar. Jeg tror, at Thinget fuldstændig kan slaa sig til No ved Gennemhynsbestemmelsen, som hele Udvalget har været enigt om at indsætte i Loven ved 2den Behandling, og som endnu staar i Lovforlaget. Det forekommer mig, at man har meget overset denne Bestemmelse, hvorefter Lovforlaget skal forelægges til Gennemsyn inden 5 Aar. Derturde der ligge en tilstrækkelig Betryggelse for, at man her ikke gaar ind paa Noget, som man i Fremtiden ikke vil kunne faae mere tilfredsstillende ordnet, hvis det skulde vise